

גליון 610
שנה י"ג תשפ"ד

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר ז"ל

סיפורי חז"ל

כי השבע השביע

כשיצאו ישראל ממצרים, הלך משה ועמד על גדות הנילוס ואמר, יוסף, יוסף, הגיעה השעה שהקדוש ברוך הוא גואל את בניו, השכינה מעוכבת בגללך, וישראל מעוכבין בגללך, וענני כבוד מעוכבין לך, אם מראה אתה את עצמך הרי יפה, ואם לאו הרי אנו נקיים משבועתך שהשבעת את אבותינו. מיד צף ועלה ארוננו של יוסף, ועדיין לא היה יכול משה ליטלו, משם שהעמידו חרטומי מצרים שם בכשפים שני כלבים של זהב, שאם יבוא אדם לשם, הם נובחים וקולם הולך בכל ארץ מצרים מהלך ארבעים יום. כיוון שבא משה רבינו לשם, התחילו הכלבים נובחים ומיד שתקו. הכריז משה ואמר, בואו וראו, הכלבים החיים אינם נובחים, ואילו הכלבים המזוייפים הללו נובחים.

(פסיקתא דר' כהנא פ"י, שמו"ר בשלח כ-י"ט)

פרשת השבוע

דבר אל בני ישראל ויסעו

(י"ד ט"ו)

מסופר על הרה"ק רבי יחזקאל מקוזמיר זיע"א (יומא דהילולא י"ז שבט), כאשר היו שואלים אותו עצה בענין שידוך, אם להמתין עוד או למחר הדברי? והשיב הרבי, הנה אמרו חכמים (סנהדרין כ"ב) 'וקשין לזווגן בקריעת ים סוף'. ונחזי אנן מה נאמר בקריעת ים סוף? "מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו" ופירש רש"י לא עתה להאריך, וד"ל.

ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

(י"ד כ"ט)

מסופר על הרה"ק רבי אלימלך מליזנסק זיע"א, שהיה אומר, בני אדם מתפעלים רק כאשר הם רואים נסים גלויים, אין הם מבינים כי הטבע עצמו אינו אלא נס אחד גדול, שיש לראות בו תדיר את גדלות הבורא ולהתפעל ממנו, רק כאשר רואים נס גלוי, מתחילים להאמין כי גם בחיים הטבעיים הפשוטים קיימת השגחה עליונה, ומתרחשים נסים מופלאים, אף כי הכל רגילים להם ואין משגיחים בהם. זהו שאמרה תורה, "ובני ישראל", כיון שראו נס גלוי כזה

שהלכו בים כמו על היבשה, באו לכלל ההכרה, כי הלכו ביבשה בתוך הים, שאפילו כשהולכים על היבשה המוצקה, הרי זה נס נפלא כאילו היו הולכים על הים.

ויושע ה' ביום ההוא (י"ד - ל')

מסופר על אשה אחת שבאה לפני הרה"ק ה"דברי חיים" מצאנז זיע"א. ובכתה על הזמנים הקשים העוברים עליה. אמר לה הרבי אם יהיה לך אמונה בהש"ת, תיושעי. אמרה לו האשה: רבי, אבל בתורה כתוב להפך, קודם כתוב "ויושע ה'", ורק אחר כך כתוב "ויאמינו בה". מצאו הדברים חן בעיני הרבי ואמר: ניצחת, אכן הקב"ה צריך להושיעך תחילה.

זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו

(ט"ו - ב')

מסופר על הרה"ק רבי מאיר מפרעמישלאן זיע"א שהיה אומר: "זה אלי", אם אדם עמל בעצמו כדי להגיע לידי הכרת השם יתברך, "ואנוהו" הרי זה נאה ויאה. אבל אם "אלהי אבי", כשאדם סומך על יחוסו ואומר, אב גדול לי, אזי "וארוממנהו" הרי זה סימן של גאווה והתרוממות בעיני עצמו.

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים: 5:47 ת"א: 5:48 ר"ת: 6:22

זמני כניסת השבת

פרשת בשלח-שירה

ירושלים: 4:32 ת"א: 4:46

תלאתיו של שד"ר של פעם של מאה שערים

לא כימינו, הימים ההם לפני למעלה ממאה שנים. לא כל מי שהציע עצמו לשמש כשד"ר שלוחא דרבנן מארץ ישדאל לגולה זכה בתפקיד נכבד זה, תוך בירוד אחר בירור היו יהודי ירושלים מטיילים את המיניו על תלמיד חכם מופלג ומיוחד במינו, אשר בנוסף לתורתו נמצאו בו כל התכונות והמעלות הדרושות כדי לייצג את ירושלים, השד"ר היה גם חייב להיות מחונן בכוח הסברה כדי להגדיר ליהודי התפוצות את גודל ערך התמיכה ביושבים בהר ה', וכדי להסביר משום מה מחוייבים אלה להעניק לאלה, ואכן בכל מקום בקהילות הגולה כאשר היה שד"ר מארץ ישראל מגיע, חלקו לו כבוד רב הכל רצו לדעת על הנשמע בארץ הקודש, ואירוחו של השד"ר היה לכבוד גדול למארחו. בתולדות הישוב בארץ ישראל מצויינים כמה וכמה גדולי ישראל, שנודעו כגאונים וקדושים אשר שימשו כשדרי"ם, ביניהם היו גם אחדים אשר ניצלו את ביקורם בחוץ לארץ כדי להדפיס שם את ספריהם, מכיון שבארץ עדיין לא היתה האפשרות לכך.

באחד הימים כשנתיים אחרי הקמת שכונת מאה שערים, נקלעה חברת הבניה לקשיים כספיים, ובאין ברירה לפנייהם, הטילו על אחד מחכמי ירושלים ורבי יהושע חיימזון שמו, את היציאה לגולה לצורך התרמת קהילות ישראל לטובת השכונה. תלמיד חכם מופלג היה, וראש וראשון לכל דבר שבקדושה, רבני ירושלים שיגרו מכתבים לכל ערי אירופה, וביקשו מראשי הקהילות לקבל את שלוחה של ירושלים בפאר וכבוד, ולהושיט לו יד נדיבה כדי שחברת מאה שערים תחליץ ממצוקתה, ותוכל לברך על המוגמר במפעל הגדול של בנין עיר הקודש. כל ראשי העדות בירושלים, האשכנזים והספרדים גם חתמו על כתב השליחות, ורבי יהושע חיימזון יצא לדרכו.

בלונדון היה אז יהודי נוכח ורמאי, אשר שמע שליחותו של רבי יהושע חיימזון הגיע לאזניו, הוא הבין כי יהדות אירופה בודאי תפתח את ארנקה לשליחה של ירושלים, והקהילות יושיטו לו יד נדיבה, והוא החליט להתחפש לשד"ר ירושלים ולהופיע בקהילות אירופה בשמו של רבי יהושע חיימזון, בדרכים שונות עלה בידו לזייף את חתימותיהם של רבני ירושלים ושל ראשי הכוללים, ובידעו כי רבי יהושע הירושלמי שוהה במדינת פולין, ורק אחרי כן יגיע לאיטליה, הקדימו ובא לפניו וישם פעמיו ראשונה לאיטליה. בינתיים קיבלו כבר רבני איטליה את איגרותיהם והמלצותיהם של רבני ירושלים, אשר בישרו על בואו של השד"ר רבי יהושע חיימזון, ובאותו שבוע ממש הגיע למדינה זו השד"ר המדומה, וכתביו המזויפים בידו. הוא התקבל בכבוד והדר, והוצף בתרומות ונדבות, בכל אשר פנה היו דלתות ישראל פתוחות לפניו לרווחה, ורבים ששו על שזכו וביתם נעשה לו אכסניה. השהות באיטליה נעמה לו ביותר ודרכו חזרה ללונדון לא אצה לו.

אך ביני לבניי סיים רבי יהושע הירושלמי את שליחותו ביתר ארצות אירופה ואף הוא עשה את דרכו לאיטליה, חנייתו הראשונה היתה בעיר ליוורנו העיר אשר בה קבע לו השד"ר המדומה לשביתה בשבועיים האחרונים, לפני שנכנס רבי יהושע הירושלמי לעיר בה עמד לבקר, נוהג היה לשגר ביד שליח שנתלוזה אליו במסעו מכתב לרב העיר, ולציין את יום היכנסו לעיר כדי שתוכן לו קבלת פנים נכבדה כיאות לכבודה של ירושלים אותה הוא מייצג, אף עתה נהג כן והעביר מכתב לרבה של ליוורנו, הרב נדהם למקרא המכתב, הוא שלח מיד אחרי השד"ר הראשון והראה לו את דבר האיגרת, אך הלונדוני לא איבד את עשתונותיו כפי

הנראה כבר הכין עצמו לכך, ונענה, בודאי רבי איזה נוכל עלה על עקבותי אחרי שסבר כי אין אני נמצא בעיר, ובעצם כבר שמעתי אודות הרמאי מזה עידן ועידנים, הרב קיבל את הדברים ועבר לסדר יומו, אך בליבו שמר את הדבר והבין כי משהו עומד להתרחש, רבי יהושע הירושלמי הגיע לליוורנו בערב שבת, ולתדהמתו לא יצא איש מבני העיר לקבל את פניו, דבר שלא הסבין אליו בכל ימי שליחותו, ושלא כפי שנהגו יהודי אירופה מאז ומעולם בהגיע שד"ר מירושלים, אך הוא דן אותם לכף זכות ותלה את הדברים באבדן מכתבו ששיגר אל רב העיר, וסבר שרק משום כך אין יודעים בעיר זו על בואו.

באין ברירה לפניו נאלץ להתארח באחת האכסניות שבעיר, ולמחרת בבוקרה של שבת עם שחרית, ביקש רבי יהושע מאחד ממשרתי האכסניה שיוליכוהו לבית הכנסת הגדול שבעיר, שם מתפלל הרב, הם הגיעו לבית הכנסת שכבר היה מלא מפה אל פה, ורבי יהושע ביקשוהו שיגש במחילה מכבודו אל הרב, ויאמר לו כי השד"ר מירושלים הגיע. רבי יהושע שיער כי תיכף כאשר ישמע הרב על בואו, הרי יקום לקראתו וישיבהו במקום הראוי לכבודו של שד"ר מירושלים, אך לתדהמתו ולאכזבתו הרבה, קרב אליו שמש בית הכנסת והראה לו באצבעו בשם הרב ובשם הגבאי, לשבת מאחורי התנור במקום המיועד לפשוטי העם.

השד"ר המדומה ישב לו בינתיים בהרחבה בכותל המזרח סמוך למקומו של הרב, ובין מתפללי בית הכנסת קמה מהומה נוראה, הנה יושב השד"ר הירושלמי רבי יהושע במקומו, וכאן מופיע לו רמאי ונוכל, ועודו מתחצף לבקש שיחלקו לו כבוד, ושישיבוהו במקום נכבד, הראיתם מימיכם שיהודי יתדרדר למדרון שזכה? כמה מן המתפללים לא שלטו ברוחם ניגשו אל האורח והטיחו בפניו דברים כדבובנות, היתכן שיהודי בעל הדרת פנים יעסוק בנוכלות כה שפלה, למעול מעילה כה איומה בכספי הקודש של יהודי ירושלים? הם אף הזהירוהו שאם לא יודה בחטאו ברבים, הרי עם צאת השבת יובילוהו אסור בנחשתיים לבית הסוהר. תוך רגעים אחדים הרימו עליו כמה מהמתפללים ידיים, אגב הודעה שקלונו נתגלה ברבים רק משום שהשד"ר מירושלים הקדים לבוא אל העיר לפניו, אך רוחו של רבי יהושע לא נפלה הוא לא שעה כלל לא לגידופים ולא להרמת הידיים, רק עתה התחיל להבין כי נוכל מסתובב בעיר כבר שבועיים בשמו, הוא הבין כי צריך לפעול מיד כדי שהנוכל לא יספיק לברוח תיכף בצאת השבת, ולכן עלה על הספסל והכריז:

"מורי ורבותי, אני הוא השד"ר האמיתי מירושלים, ואם ישנו כאן בבית הכנסת אדם המופיע בשמי וטוען שבא בשם רבני ירושלים, הוא הרמאי והנוכל." תואר פניו ההדור של רבי יהושע ודבריו שנאמרו בתקיפות, השפיעו על המתפללים, ואחדים מהם חזרו אל הרב ולחשו באזניו כי לפנייהם תעלומה סתומה כי לפי הנראה מחזותו של האורח הרי אין כאן שקר כל עיקר, אדרבה נראה מאד שהאורח הוא אדם חשוב והגון, ודרושה חקירה מדוקדקת בנדון כדי לעמוד על האמת.

הרב ענה להם בלחישה כי הוא חשד בדבר כבר מיד עם בואו של השד"ר הראשון, אך דרש התנהגות זהירה ביותר ובינתיים פקד להשאיר את האורח על מקומו. לפי הוראת הרב כיבדו את השד"ר הראשון ב"עליה" חשובה בששי, ואת האורח הטוען כי הוא השד"ר האמיתי ב"שבעי", רבי יהושע הירושלמי עולה על הבימה, עשרות עיניים עוינות צופות לעברו, הוא בירך את הברכה הראשונה לפני הקריאה, ולאחר שבעל – קורא סיים לקרוא את הפרשה, בירך רבי יהושע את הברכה השניה, כאשר הקהל כולו אינו מסיר את עיניו ממנו. פתאום פרץ רבי יהושע בבכי מר והכריז:

משל ונמשל

כי אעשה כלה בכל הגויים אשר הדחתך שמה ואותך
לא אעשה כלה (ירמיהו מ"ו – כ"ח)

משל לרב גדול אחד, שנשאל פעם על ידי המלך כיצד תופסים אתם בשכליכם ובהבנתכם, כי המשיח לכשיבוא יוכל לכפות את מרותו על כל העולם כולו, כיצד יתכן שאדם אחד ויחיד יעמוד נגד טבעו של העולם, שאינו אוהב לקבל מרות? השיב לו הרב אדוני המלך, המתן כמה ימים ואשיב לך תשובה על תמיהתך, המלך הסכים לבקשה, ולאחר מספר ימים הגיע הרב לארמון המלך ובפיו היתה בקשה: האם תסכים אדוני המלך לקנות שבעים תרנגולים גדולים וחזקים, ובנוסף אליהם עוד תרנגול אחד קטן ורך? המלך נאות לבקשה זו, ומשהובאו העופות הורה הרב להכניסם לתוך חדר סגור, ושם להשאיר אותם משך יום שלם בלי מזון ובלי שתייה. חלף היום ולמחרת בבוקר פנה הרב עם המלך לחדר התרנגולים, בידיהם אחזו מזון עבור העופות, הם פתחו את חלון החדר והשליכו פנימה גרגרי מזון, ואז תיכף ומיד עשרות עופות מורעבים התנפלו על הגרגרים, ונערך מאבק קשה בין העופות, כל אחד דחף וניקר את רעהו, נוצות נמרטו ודם זב מגופותיהם של התרנגולים, בעוד התרנגולים פוצעים זה את זה, ניצב לו התרנגול הרך והקטן מן הצד, והוא העדיף להתרחק מהמערכה הנישטת, והסתתר בצלו של כסא שעמד בפינת החדר, אחר שכל התרנגולים היו פצועים וחבולים, השתרר שקט בחדר, על הרצפה שכבו העופות שבורי כנפיים ומרוטי נוצות, רק אז העז התרנגול הקטן להוציא ראשו מתחת לכסא, וראה שכל התרנגולים שכבו כואבים ונאנקים ואף אחד לא זז ממקומו, ואז מיד הגיע התרנגול למרכז החדר אשר שם היו גרגרי המזון, והחל לאכול מהם לתיאבון בלי שאף אחד יפריע לו.

רואה אתה אדוני המלך אמר הרב למלך, התרנגול הזה משול למשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא לסכסך את שבעים האומות זו בזו, כל אומה תכה בחבירתה עד זוב דם, ואז לכשיפלו האומות פצועות חבולות והמומות יבוא המשיח שאינו אלא אדם אחד ויגאל אותנו.

(תורת הפרשה)

"ריבונו של עולם: אתה הוא האחד והיחיד היודע את האמת, עשה נא למען כבודה של ירושלים, הראה את גדלך ואת תפארתך למען כבודם של חכמי ירושלים ואבינויה, שלא יכלמו בי שולחי ושלא יתאכזבו ממני שעניניהם נשואות אליו." הס הושלך בהיכל בית הכנסת, פני כולם צמודים אל הבימה, מעיניו של רבי יהושע זולגות דמעות ללא הפוגה ושפתותיו דובבות עתה תפילה חרישית. והנה קרה הנס, והכל אצו רצו אל הבימה, כל גופו של השד"ר הראשון והמדומה התחיל רותת ברעדה מבחילה, הוא עוד הספיק לומר: "רבי יהושע אני הוא הנוכל ואתה הוא הצדיק" ונפל מתעלה.

עתה אצו כולם להציל יהודי מתעלה, המתעלה הוצא לעזרת הנשים, הקהל כולו נשאר על עמדו מוכה הלם, ואילו אחדים ניגשו אל רבי יהושע וביקשו את סליחתו, גם הרב שהיה נרגש מאד מן המאורע, ניגש עתה לבקש את סליחתו של שליח ירושלים והזמינו לסעודת שבת בביתו. יהושע קיבל את הזמנתו, ומיד אחרי התפילה יצא הקהל כולו ללוות את רבי יהושע אל בית הרב, תוך שירה וזמרה והודיה לה' על שזבו לראות את נפלאותיו, בזכותם של יהודי ירושלים. שמו של רבי יהושע יצא לתהילה גם בכל המדינות הסמוכות, בכל מקום בו או הוקירוהו כאיש אלקים, והושיטו לו יד נדיבה בכפליים, ואכן הצליח במסעו זה לרווחתם של יהודי ירושלים בכלל ושל חברת מאה שערים בפרט.

אך סאת תלאותיו עדיין לא נמלאה, בדרך חזרתו לארץ ישראל עם מלווהו רבי אברהם לייב אף הוא יהודי ירושלמי, נשא עמו רבי יהושע על הספינה סכום כסף עצום אשר הצניעו בכל לילה מתחת למראשותיו, ואילו רבי אברהם לייב היה מתייצב לשמירה על האוצר היקר, האניה היתה יוונית ואף מלחיה ברובם יוונים, והיו כמה מאלה שהבחינו כי יהודי זה נושא עמו אוצר של כסף וזהב, תאוות הבצע התלקחה בקרבם והם החליטו לרצוח את שני היהודים ח"ו, להשליכם הימה ולעשוק את כספם. בלילה כאשר כל הנוסעים שקועים היו בתרדמה, חברו המרצחים לבצע את זממם השפל, אחד מהם פתח את דלת חדרו של רבי יהושע בחשאי, תחב את ידו מתחת לבגדיו והוציא חרב לטושה ונוצצת, ויהי אך הריק את חרבו ועמד לנעצה בגופו של רבי יהושע, יבשה ידו, החרב נפלה ארצה ורבי יהושע התעורר בינתיים, כאביו של היווני היו נוראים, ולקול צעקותיו התקהלו שם מיד כל נוסעי הספינה, אשר לתדהמתם התגלה לעיניהם המחזה המחריד, רבי יהושע שוכב על מיטתו, על הארץ מונחת חרב ארוכה ונוצצת, ולידה עומד אחד ממלחי הספינה, והוא צועק מחמת כאבי ידו אשר יבשה פתאום, עתה הגיעה גם כל חברות הרוצחים אשר אימתו של רבי יהושע נפלה עליהם, הם כרעו לפניו על ברכיהם, ביקשו את סליחתו על מחשבתם הרעה והתחננו שיתפלל לרפואתו של חברם, רבי יהושע נענה להם ועוד באותו יום חזרה ידו של היווני לאינתה ושם שמים נתקדש.

לשכונת מאה שערים היתה מאז חזרתו של שד"ד זה הרווחה, ועוד ימים רבים לאחר מכן קבע רבי יהושע חיימזון ואחריו גם צאצאיו, את אותו יום בו ניצל ממות ליום משתה והודיה לה'.

צ'ין אדם לחברו

הבורח מהכבוד

מסופר על הרה"ק רבי נחמיה הלוי מדובראוונא זיע"א (יומא דהילולא ט"ו שבט). פעם נסע ברכבת וישב לו מוצנע בפניה אחת אחוז במחשבותיו. בתוך הקרון נסע גם אחד מגאוני ליטא. כאשר הכיר ברבי נחמיה שאינו נוסע רגיל, נכנס עמו בדברים. והתפתחה ביניהם שיחה תורנית עמוקה וממושכת, עד שמרוב התפעלות קרא הלה: איך זה שלא יודעים מכבד? חייך רבי נחמיה ואמר: אספר לכם מעשה. רובל ספרים אחד שהיה מסובב מעיירה לעיירה נודמן לישוב אחד והוזמן על ידי רב המקום לסעוד על שולחנו. כאשר נכנס האורח לבית הרב, הופתע לראות את ארון הספרים הגדול בבית. קרא אל הרב בהתפעלות, הרי אתם יכולים להתעשר במכירת ספרים יקרים כאלו. אמר לו הרב תמיהני עליך, וכי ספרי עומדים למכירה?

תורת חיים ואהבת חסד

מסופר על תלמיד חכם אחד שהתבטא, שכאשר יש לו צורך לעסוק בחסד על חשבון לימודו חס הוא על זמנו. הלילה הגיב הרה"ק רבי אברהם ישעיה קרליץ בעל "החזון איש" זיע"א הגומל חסד לזולתו, נפשו מתעלה ומועשה החסד מסייע להצלחת לימודיו, הא בלא הא לא סגי.

פרק בהלכות הכנסת אורחים

מסופר על הרה"ק רבי יחיאל מאיר מגאסטנין זיע"א (יומא דהילולא כ"א שבט) שפעם הגיע אורח אל ביתו,

והשמש שאלו אם כבר התפלל? אמר לו הרבי: אדם שבא מן הדרך לא שואלים אותו אם התפלל כבר, אלא מגישים לו מיד מזון שיסעד לבו.

הכרת הטוב במסירות נפש

אצילות רוחו של הרה"ק רבי שלמה כהנמן מפונביז זיע"א לא עזב אותו עד סוף ימיו. בוקר אחד כשסיים להתפלל שחרית והרגיש באפיסת הכוחות, הוריד מעליו את טליתו ומסרה למי שעמד לידו. ויפן חדל אונים לשכב במיטתו. ואולם, באמצע הליכתו נזכר ושב על עקביו, כשהדבר עולה לו במאמץ רב, הכל כדי להודות ולהגיד יישר כח לאותו תלמיד צעיר שקיפל במקומו את הטלית.

מה יותר חשוב בשמים

הרה"ק רבי איסר זלמן מלצר זיע"א הלך עם תלמידו לומר שיעור בישיבת עץ בירושלים, בדרך החל לרדת גשם, הם זירזו את פסיעותיהם, והנה פתאום עצר אותם יהודי אוסף תרומות וביקש להתרימו, ר' איסר זלמן עצר והחל לחפש כסף כדי לתרום לאותו אדם, כל אותה שעה המשיך הגשם לרדת, לאחר שנתן את תרומתו והם המשיכו ללכת, אמר לו התלמיד אין זה ראוי מצדו של אותו אדם לעכבנו בגשם, ומה עוד בשעה שהרב ממחר לומר את שיעורו, השיב על כך רבי איסר זלמן בענווה: אני מלאכתי לומר שיעורים והוא מלאכתי לאסוף נדבות, "אין לדעת מלאכתו של מי חשובה בשמים יותר, שלי או שלו".

הילולא דצדקיא

שבת קודש י"ז שבט

הרה"ק רבי משה מקיטוב ב"ר שלמה (תלמיד הבעש"ט הקדוש - תצ"ח)
הרה"ק רבי יחזקאל מקוזמיר ב"ר צבי הירש (תלמיד החוזה - תרט"ז)

הרה"ק רבי חיים פאלאג'י ב"ר יעקב (תרכ"ח)

יום ראשון י"ח שבט

הרה"ק רבי משה מלאדמיר ב"ר שלמה מקארלין (תקפ"ט)

יום שני י"ט שבט

הרה"ק רבי שמואל מסלונים ב"ר יחיאל מיכל אהרן (דברי שמואל - תרע"ז)

יום שלישי כ' שבט

הרה"ק רבי חיים דוד דאקטור מפיעטקוב ב"ר ישכר בער (תלמיד רבי דוד מלעלוב - תרי"ח)

יום רביעי כ"א שבט

הרה"ק רבי יהודה לייב הנליש ב"ר מאיר (חידושי הגהות על הטור - שני"ז)

הרה"ק רבי יצחק ב"ר מרדכי מנעשכין (תרכ"ח)

הרה"ק רבי יחיאל מאיר מגאסטנין ב"ר יעקב צבי (תרמ"ח)

הרה"ק רבי יחיאל יהושע מביאלא ב"ר ירחמיאל צבי (תשמ"ב)

יום חמישי כ"ב שבט

הרה"ק רבי יעקב שמעון סופר מקראקא (תלמיד ה"חווה" - תקצ"ח)

הרה"ק רבי מנחם מענדל מקאצק ב"ר לייביש (תרי"ט)

הרה"ק רבי יהודה לייב ב"ר שלמה אייגער מלובלין (תורת אמת - תרמ"ח)

יום שישי כ"ג שבט

הרה"ק רבי יהושע ב"ר שלום מבעלזא (תרנ"ד)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

שמונה הלכות

נארת הרה"ג נטילת הכהן רבינו שלום א
סודים "ב"ב אור"י רפרוס יום הדרש" על המערים.

ברכת כהנים (ב')

א) אם היה הכהן חוץ לבית הכנסת, ואמרו לו עלה לדוכן, אינו עובר בעשה. (ביאור הלכה או"ח סימן קכ"ח, סעיף ב' בד"ה אם היה)

ב) אם רמזו לכהן בתנועות ידים וראש וכדומה, שיעלה לדוכן, אינו עובר בעשה אם לא יעלה, שאין זה בכלל "אמור" להם. (פסקי תשובות שם, אות ז', ובהערה 28)

ג) כהן שאמר לכהן אחר לעלות לדוכן, אינו עובר בעשה אם לא יעלה לדוכן. (פרי מגדים שם, במשבצות זהב סי"ב, אולם מדברי שו"ע הרב שם סעיף ל"ח, מוכח להדיא דגם אם כהן אמר לכהן אחר לעלות לדוכן, מחוייב הכהן לעלות, עיין שם. ולכן יש ליזהר בזה).

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות דפוס פוסטר

דפוס אישי מקצועי

08-8422112 ההגנה 54 רחובות

P6422112@gmail.com

לע"נ

הרה"ק רבי חיים פאלאג'י

ב"ר יעקב זיע"א

נלב"ע י"ז שבט תנצב"ה